

సుజ్ఞానానుకు పెళ్ళినుదిరింది

“డాక్టర్ లఖన్”

- డాక్టర్..

సుజాతను చూసేడు చూసిన మరుక్షణంలోనే ప్రేమించేడు ప్రేమించిన క్షణంనుంచి ఆమె తలంపే మేల్కొన్న గంటలలో ఆమె గురించిన ఆలోచనలు నిద్రపోయినప్పుడు వచ్చిన కలలో ఆమె రూపమే సుబ్బారావు పరిస్థితి వెంకట్రావుకు ఆందోళన కలిగించింది

“ఆల్ రైట్! ప్రేమించావు టు లవ్ ఈజ్ వాట్ ఎ క్రైమ్”, అని ఆగాడు వెంకట్రావు “ప్యాంక్టియత్ డర్నాక్యా” పాట లోపలే కొంతసేపు

పాడుకున్నాడు పాటయిన తర్వాత సుబ్బారావు భుజం తట్టాడు

“నవ్ సుబ్బారావ్! ఆడదాన్ని ఆనుభవించి ఆనందించడానికి ప్రయత్నించాలి కాని ప్రేమించ ప్రయత్నించకూడదన్నాడు ఓ తత్వవేత్త కాని చేయకూడని పని చేసేవు సువ్య, ప్రేమలో వద్దావు పడిన తర్వాత ఒడ్డునపడే మార్గం వెతకడం మనిషి లక్షణం నీ ప్రేమ పెళ్ళి వరకూ వెళ్ళదలంచిన ప్రేమా లేక పెళ్ళి తలంపే లేని ప్రేమా! అది చెప్పి”

“ఓరే వెంకట్రావ్! ఆమెతో జీవితమంతా గడపాలిరా, అదే నా కోరిక నాకు ఏమాత్రం విశ్రాంతి, మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తున్న కోరిక మరి అందుకు పెళ్ళి వేసుకోవడంకంటే వేరే మార్గం ఏముంది?”

“లేదు! కాని కొన్నాళ్ళతర్వాత నీ ప్రేమజ్యోతి మరిగితే, ఆమె నీ మెడకు గుదిబండవుతుంది ఇప్పుడు కావాలని బాధపడుతున్నావు అప్పుడు వదిలించుకోవడం ఎలా అని బాధ పడాలా”

స్తుంది చదిలించుకోవడం అసాధ్యమని విషాదంలోనే శేష జీవితాన్ని గడపాల్సిస్తుంది ఆలోచించు”
 “తరువాత ఏమవుతుందో చెప్పలేనురా, ప్రస్తుతానికి మాత్రం అమె నా సర్వస్వం ఆమెను పాపంకొర్రం అమె ఇంటిలోనే కలుపానురా! కలసి మనసు విప్పి ఆమె ముందుంచుతాను జైనంట్ల సరే, గాదంటే ఈ జీవితంలో సాక్షానికి తావులేదని గుండెను రాయి చేసుకుంటాను”

అని వెంకట్రావుకు చెప్పి సుబ్బారావు రూము లోంచి బయటకు వచ్చాడు. ఇద్దరూ వనిచేసిన జీవిత భీమా సంస్కార సుబ్బారావుకు ప్రేమభావన చిగురించింది క్షణాల్లో ఎన్నో అనుభూతి విరులను పూయించింది గాలిలో తెలుతున్నట్టుగా ఉంది సుబ్బారావుకు సుజాత ఎదురుగా కూర్చుని, ఆమెను చూస్తూ మాట్లాడడమంటే స్వర్గలోకపు అంసులలో విహరించడమే అన్న అభిప్రాయం స్థిరపడిపోయింది— సుబ్బారావులో. కాయలు నిండిన గున్నమావని చూసినా, విరిసిన సస్యజాతి తీగను చూసినా, నింగిని తారల్ని చూసినా అన్నింటితో ఆ సుజాత రూపమే సౌందర్య విశేషాలే

బజారుకు వెళ్ళి షాపులను చూస్తూ కానుకగా ఏది కొంటే బాగుంటుందన్న ఆలోచనతో వడ్డాడు బజారులోద్దన అటూ ఇటూ మూడుసార్లు తిరిగినా ఆలోచన తెసులలేదు బహుమతిని నిర్ణయించలేకపోయేడు నడుస్తూ పైకి చూసేసరికి సినిమా వాల్ షాపులలో కృష్ణ శ్రీదేవికి కుంకుమ భరిణ అందిస్తున్న చిత్రం చూసిన సుబ్బారావుకు పరిష్కారం దొరికినట్లయింది వెండి, బంగారు నగల షాపులోకి నడిచాడు కుంకుమ భరిణలు చూపమన్నాడు చూపించిన నాలుగయిదు రకాలలో సీతాకోకచిలుక షేప్ కలిగిన భరిణ నచ్చింది కుంకుమలో నింపి ప్యాక్ వెయ్యమన్నాడు సినిమాల వలన ప్రయోజనం మనసులో మెదిలింది రిక్షా ఎక్కి ఊరికి దూరంగా ఉన్న సుజాత ఇంటికి బయలుదేరాడు రిక్షాలో పక్కన లేని సుజాతను ఊహించుకుని కలలలో తేలిపోయేడు ఆమె స్వర్గం వెచ్చదనాన్ని, ఆమె మేని మెతదనాలను ఊహాలోనే ఆనందించాడు పదే పదే జేబులో ఉన్న కుంకుమ భరిణను తడిచి చూసుకున్నాడు సుజాత ముఖానగా

ఉండే మనిషిని సుబ్బారావుకు తెలుసు పది మాటల కొక మాట మాత్రమే!
 దారిలో కనుపించిన కోవెళ్ళకు రిక్షాలోంచే వందనాలు చేసేడు ఇష్టంలేదాన్ని తలచుకొని సుజాత హస్తం అండేట్టు చేయమని ప్రార్థించేడు చూసిన అమ్మాయిల పెళ్ళిపూవుల తతంగాలు స్మృతిపధంలో మెరిసాయి చూసినవాళ్ళలో ఎవ్వరూ సచ్చలేదు సుబ్బారావుకు సుజాతను చూసిన తర్వాత వాళ్ళు తనకు ఎందుకు నచ్చలేదో అర్థమయింది సుబ్బారావుకు మ్యారేజీస్ ఆర్ మేడ్ ఇన్ షావెన్ స్వర్గంలో తనకూ సుజాతకు వివాహమైపోయినట్టే ఊహించి రిక్షాలో మురిసిపోయేడు సుబ్బారావు స్వర్గంలో జరిగినది నేలమీద ఎందుకు జరగదని ధైర్యం వచ్చింది సుబ్బారావుకు తలపులోని ఆనందం మనిషి ముఖమీద చోటు చేసుకుంది రేతలుగ్గులు ఎరుపుడనాన్ని దాల్చాయి కనులలో ఆనందపు వెలుగులు నాట్యం చేసాయి

“ఒరే సుబ్బా! నిన్ను చేసుకున్న అడవి సుఖపడుతుందిరా! శాంతం, మాట వెన్నుదితనం, మంచితనం ఎంతమంది మగాళ్ళలో ఉంటాయిరా ఇన్ని మంచి గుణాలు!” తల్లి పదేపదే అనేమాటలు గుర్తుకొచ్చాయి కరిసినగా ఉండడం తనకు చేత కాదన్న నిజం గుర్తుకొచ్చింది సుబ్బారావుకు

“ఒరే సుబ్బా! నీది వెన్నమనసు ఇట్టే కరిగిపోతుంది. అడిగినది ఏదైనా కాదనకుండా ఇచ్చేసే దొడ్డగుణంరా నీది!” వెంకట్రావు మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి సుబ్బారావుకు అలా ఇవ్వడం నుంచి ఎదురయిన ఇబ్బందులు గుర్తుకొచ్చాయి సుబ్బారావుకు నాలుగురోజుల్లో తిరుపతి ప్రయాణం పెట్టుకొన్న తను స్నేహితుడు యాదగిరి అవుసరమని అడిగితే, రెండ్రోజుల్లో తిరిగి ఇస్తానని మొహమాట పెడతే ప్రయాణంకని ఉంచిన డబ్బు యాదగిరికి అప్పుగా ఇచ్చాడు అప్పరోజుకు కాదుకదా ఇప్పటికీ ఆ డబ్బు యాదగిరి వాపసు చెయ్యలేదు ఇవ్వమేకాని తిరిగి ఇవ్వమని అడగడానికి మొహమాటం అడ్డుపచ్చే సుబ్బారావు ఇవ్వమని అడగలేదు యాదగిరిని. మరో స్నేహితుడు వేదాంతరావు, తనను అంతో ముచ్చటపడి కొనుక్కున్న పెన్నును గంటలో ఇస్తానని చెప్పి తిరిగి ఇవ్వలేదు అడగడానికి మొహమాటం అడ్డుపచ్చి

అడగనేలేదు సుబ్బారావు ఇలాంటి సంఘటనల గుర్తుకొచ్చినప్పుడు బాధకు బదులుగా ఆనందం కలుగుతుంది సుబ్బారావుకు తనకున్నది ఇతరుల కిస్తే తప్పేమిందన్న భావనే తప్ప, తను నష్టపోయే నన్న ఆలోచనలే రాదు సుబ్బారావుకు

“ఒరే సుబ్బా! నీలాంటి మంచివాళ్ళు మాటికి కోటికి ఒకరుంటారు ఇప్పుడు ఫరవాలేదు, కాని భవిష్యత్తులో ఈ అతిమంచిని సువ్యవినర్జించక పోతే ఇబ్బందుల పాలవుతురా!” వెంకట్రావు బోధన

రిక్షా దిగి రిక్షా అమ్మికి డబ్బులిచ్చి సుజాత ఇంటి గేలు తలుపు తెరుచుకుని లోనికి నడిచాడు సుబ్బారావు సుజాతకు గాడ్లెనింగ్ అంటే ఇష్టం గులాబి, చేమంతి, మల్లె, సస్యజాతి, ఇంకా ఎన్నో రకాల పూలమొక్కలు వీటికి కావాలా అన్నట్టు ఒక మానిడిచెట్టు, ఒక వేపచెట్టు చెట్టు నీడన పూల మొక్కలు బ్రతికి బట్టుకట్టు లేవనేమా! చెట్లను ఒక వాటగా పదిలేసి పూలమొక్కలను నాటిపించింది సుజాత విరిసిన గులాబీలో సుజాతను చూస్తూ మెట్టెక్కి లోనికి వెళ్ళాడు సుజాత తమ్ముడు సుధాకర్ పలుకరించాడు హాల్లో కూర్చోమని చెప్పి అక్కను చెప్పడానికి లోనికి వెళ్ళేడు తిరిగివచ్చి “అక్క మిమ్మల్ని గదిలోకి రమ్మంది” అని చెప్పి ఇంటికి వెళ్ళిపోయేడు

హోలుకు ఎడంవేలి వైపు ఉన్నది సుజాత గది సుజాత తండ్రికి పెయింట్స్ ఫ్యాక్టరీ ఉంది అదికాక ఇంకా కొన్ని వ్యాపారాలు ఉన్నాయి ఒక కొడుకు, ఒక కూతురు కొడుకు సుధాకర్ చిన్నవాడు, నైంత్ క్లాస్ చదువుతున్నాడు అమ్మాయి సుజాత బి యెస్సే సైనల్ ఇయర్ సుజాత తండ్రి వామనరావుకు ఆ ఊరిలో మంచి వలుకుబడి ఉంది వామనరావుకు సుబ్బారావు తండ్రి వరహాలరావుకు దూరపు బంధుత్వమంది దాన్నిపించి స్నేహితుమంది, వ్యాపారరీత్యా లావాదేవీలున్నాయి

“రండి సుబ్బారావుగారూ! మొన్న ఫ్లవర్ ఎగ్జిబిషన్ కు మాస్తానని రాలేదే?”
 “రావడం పడలేదు, మీరు వెళ్ళారా?”
 “కూర్చోండి! పువ్వులకంటే అందంగా అలంకరించుకున్నవాలంటేయి, ఇట్ వాచ్ సూపర్!”
 లో వాల్యూమ్ తో స్ట్రీ రియో వీణా నాదాన్ని

